



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu**

**Isidorus <Pelusiota>**

**Parisiis, 1585**

Hermogeni Episcopo. 51.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

pissimis flagitiis deprehensi sunt, ad altiorum quoque dignitatis gradum prouehât. Quod si Eusebius, ut ad me scripsisti, omnium in vnum collecta vitia exprimens, atque & eos, quos minimè oportet in sacrum ordinem allegens, & quæstui studēs, & delictis ac voluptatibus indulgens, & seipsum atque amicos ignorans, & hostes viciscens, & sacerdotij dignitate ad tyrannidem abutens, nulla omnino virtutis dote coornatus est: (nam ij, qui ea, quæ à me commemorata sunt, perpetrant, quibusdam haud dubiè virtutibus instructi sunt) id tibi haud mirum videatur. Nam quia nec per seipsum, id quod officij ratio poscit, perspicit, nec cuiusquam monitis atque consilio vti sustinet, eò improbitatis prouolutus est, ut eos etiam, qui omni virtutis genere florent, & Apostolicam vitam ducunt, ac Discipulorum Saluatoris notas retinent (sunt enim, sunt inquam, qui ita viuunt: etiam si nonnulli milles repugnent, omnesque in vitium prolapsos esse affirmant) non modò laudet atque imitetur, verùm etiam viruperet & eiiciat. Nam quia illorum ij vitæ rationem vitæ suæ reprehensionem esse existimant, improbitatem suam iis accusandis obtecurum se arbitratur. Quamobrem ne propterea segniores ac languidiorem te præbeas. Consentaneas enim ille suis peccatis pœnas luet.

*Hermogeni Episcopo. 51.*

Sinceris amicis, atque ob summam virtutem amicitias amplexantibus nunquam carebis, quamdiu talis fueris, qualis nunc es. callidum enim ac peritum huius rei venatorem te præbes, ut qui pro retribus mores habeas. His igitur vttere: atque omnes quibus virtus curæ est, amicum te habituri sunt.

*Theodosio Episcopo. 52.*

Diuina quædam res est sacerdotium, ac rerum omnium præstantissima. In illud

καὶ μάλιστα βαθυῦ ἀξιῶσι. εἰ δὲ Εὐσεβίος ὡς γεγράφηκε τὰ πάντων ὁμοῦ ἐλαττώματα σπυμαξάδνος, καὶ ἐγκρίτων ἐν ὅς οὐ λέγει, ῥηματισμός μνος δὲ καὶ πρυφῶν, καὶ ἐαυτὸν ἢ φίλους ἀγνοῶν, ἐχθροῦ τε ἀμυώδνος, καὶ εἰς τυραννίδα τῆ ἱερωσύῃ σπολεώδνος, οὐδενὶ πλεονεκτήματι κεκόσμηται, οἱ γὰρ τὰ εἰρηώδη δρωῶτες, καὶ κατωρθώμασι πῶς εἰς κεκοσμημένοι, μὴ θαυμάσιος. τὸ γὰρ μήτε ἀφ' ἐαυτοῦ συνορῶν τὸ θεόν, μήτε συμβουλευόντος ἀνέχεσθαι, εἰς τοιαύτῳ ἐξάκειλε κακίαν, ὅς γε καὶ τοὺς πάση ἀρετῇ κομωσῆται, καὶ καὶ τὸν ἀποστολικὸν ζῶντας βίον, καὶ τῆς μαθητῆς τῆ σωτῆρος ἀξιοσύνοτας τὸν χρεακτῆρα. εἰς γὰρ εἰσι, καὶ μωακίσι πνὲς μῆνῶνται, πάντας εἰς κακίαν ἐκπεπλοκέναι ἀβαβεαυόδνοι, οὐ μόνον οὐκ ἀποδέχεται, ὁ δὲ ζηλοῖ, ἀλλὰ καὶ κακίσει, καὶ ἐξοστρακίσει. ἐλεγχον γὰρ τῶ οικείῃ εἰς τὴν οἰκείῃ νων πολιτείας ἠρωδῶδνος, ἀφ' ὅ ἐκείνης ἀπῆσθαι, τὴν οἰκείαν κακίαν ἀετέλλειν οἶεται. μὴ τοίνυν ὀλιγώρει. ἀναλογῶσαι γὰρ τοῖς πλάσμασι τὴν πμοαίαν ὑφέξει.

*Ερμογένει ἑπισκόπῳ. γα.*

Φίλων γησίαν ἢ δὲ ἀρεῶν ἀρεῶν τὴν πᾶς φιλίας ἀσπαζομῶν ἔρημος οὐκ ἂν εἴης ἕως ἂν εἴης τοῖς τοῖς, οἷός-τωρ εἰ. δεινός γὰρ εἰ τυρακτῆς τῶ σπᾶγματος ἀπὶ ἀριῶν ἔχων τῶς πρῶτες, λέω τοίνυν αὐτοῖς καὶ πάντες, οἷς ἀρετῆς λόγος, ἐξέσσι σε φίλον.

*Θεοδοσίῳ ἑπισκόπῳ. ἰβ.*

Θεὸν μὲν τοι χρῆμα ἡ ἱερωσύνη. καὶ τῆς ὄντων ἀπάντων τὸ πμώτατον. ὑβεί.